

ΗΧΕΙΟ ΔΑΠΕΔΟΥ

ATC SCM40

Για την ATC δεν χρειάζεται να γράψεις και πολλά πράγματα. Είναι από τους γνωστούς κατασκευαστές ηχείων με σαφή άποψη για το πώς πρέπει να γίνονται τα πράγματα, συγκεκριμένη πολιτική γύρω από τα μοντέλα και τις σειρές της και, γενικώς, αποπνέει μια λογική “take it or leave it” που δεν αφήνει και πολλά περιθώρια για διαπραγματεύσεις. Οι απόψεις της εταιρίας γύρω από διάφορα ενδιαφέροντα πράγματα διατυπώθηκαν πριν από αρκετά χρόνια σε μια [σχετική συνέντευξη](#) και δεν νομίζω να έχουν αλλάξει και πολλά από τότε. Αντιθέτως, μάλιστα, φαίνεται ότι στρατηγική της εταιρίας για μια εκλογίκευση στην σειρά προϊόντων της εξελίσσεται περίπου όπως είχε περιγραφεί τότε, με έμφαση στην αποτελεσματικότητα των διαδικασιών παραγωγής, κάτι που έχει ως αποτέλεσμα την παρουσίαση αρκετών μοντέλων με ενδιαφέρουσες τιμές.

Η περίπτωση του SCM40 που δοκιμάζουμε στις σελίδες αυτές είναι αρκετά ενδιαφέρουσα και για άλλου λόγους. Καταρχήν είναι το κορυφαίο μοντέλο της σειράς HiFi της ATC η οποία φαίνεται να αντικαθιστά την προηγούμενη εισαγωγική σειρά Entry (και το ομώνυμο παλαιότερο μοντέλο). Είναι, επίσης, το πρώτο (και μοναδικό) ηχείο της σειράς αυτής που είναι τρίδρομο και χρησιμοποιεί το κλασικό μινι θόλου της εταιρίας. Αυτό, ωστόσο που κάνει το SCM40 να ξεχωρίζει είναι το τουίτερ του, το πρώτο που σχεδίασε και κατασκεύασε η ATC και το οποίο αναμενόταν εδώ και πολύ καιρό ανοίγοντας έναν νέο κύκλο στην ιστορία της εταιρίας: Η σειρά HiFi Passive είναι η πρώτη στην οποία όλα τα μεγάφωνα έχουν σχεδιαστεί/κατασκευαστεί “in house”.

Το SCM40 v2 (δώστε σημασία στην έκδοση, αν κάνετε την σχετική έρευνα στο διαδίκτυο, διότι το αρχικό SCM40 υπάρχει ακόμη, ακόμη και στον κατάλογο της ίδιας της ATC αλλά υπάρχουν διαφορές!) είναι ένα αρκετά μεγάλο ηχείο δαπέδου (με ύψος κάτι λιγότερο από 1m) και το μοντέλο της δοκιμής ήταν φινιρισμένο με φυσικό ξύλο στο σκούρο χρώμα (Black Ash). Ας δούμε τις λεπτομέρειες...

Δύο πράγματα αναμένεται να προσελκύσουν την προσοχή όποιου έλθει σε επαφή, για πρώτη φορά, με το νέο SCM40. Το πρώτο είναι οι καμπυλωμένες πλευρές της καμπίνας οι οποίες δίνουν μια χαρακτηριστική αισθητική στο ηχείο ενώ παράλληλα εξασφαλίζουν μεγαλύτερη ακαμψία και, όντας μη παράλληλες, μειώνουν τις αιτίες δημιουργίας στάσιμων κυμάτων στο εσωτερικό της και το δεύτερο τα κάπως ιδιόμορφα προστατευτικά πλέγματα τα οποία έχει κατασκευάσει η ATC. Πρόκειται για ελαφρές μεταλλικές κατασκευές με μεγάλα ανοίγματα οι οποίες προσαρμόζονται μαγνητικά στην καμπίνα. Η αισθητική τους είναι, κατά τη γνώμη μου, συζητήσιμη, αλλά η κριτική

αυτή αποδεικνύεται μάλλον βιαστική αφού όπως φαίνεται στις μετρήσεις είναι -ίσως- η καλύτερη κατασκευή που έχουμε συναντήσει από την άποψη της μετρήσιμης επίδρασης στον ήχο.

Εκτός από το μιντ θόλου, τα βασικά εξωτερικά χαρακτηριστικά του νέου SCM40 είναι οι καμπυλωμένες πλευρές της καμπίνας και το μεταλλικό προστατευτικό πλέγμα που προσαρμόζεται μαγνητικά.

Το SCM40 είναι ένα ηχείο τριών δρόμων, τριών μεγαφώνων. Οι χαμηλές συχνότητες αποδίδονται από ένα γούφερ 164 χιλιοστών της σειράς SC με ανάρτηση που επιτρέπει μεγάλες διαδρομές (σύνηθες στην περίπτωση της ATC), η μεσαία περιοχή αποδίδεται από το χαρακτηριστικό μιντ μαλακού θόλου 75 χιλιοστών που συναντάμε στις μεγαλύτερες σειρές και οι υψηλές συχνότητες από το τουίτερ ίντσας (25mm) SH25-76 που ανέπτυξε και κατασκευάζει η εταιρία. Σύμφωνα με τις λεπτομέρειες που δίνονται, πρόκειται για μια σχεδίαση η οποία χρησιμοποιεί αρκετά στοιχεία από τις άλλες μονάδες (χαμηλών και μεσαίων) της ATC και ειδικά την διπλή ανάρτηση του μιντ και την αρχιτεκτονική SC (Short Coil) των γούφερ. Σύμφωνα με την εταιρία, η διπλή ανάρτηση εξασφαλίζει μεγαλύτερη ακαμψία στη συνολική κατασκευή, επομένως καλύτερη μηχανική συμπεριφορά και ακρίβεια στην κίνηση η οποία απαλλάσσει το τουίτερ από την ανάγκη χρήσης μαγνητικού υγρού στο διάκενο, το οποίο έχει την τάση να στεγνώνει με τα χρόνια και να αλλάζει την συμπεριφορά της μονάδας. Επίσης, η χρήση “κοντού” πηνίου (δηλαδή ενός πηνίου με μικρό πλάτος και μεγαλύτερο ύψος περιέλιξης) το οποίο δεν βγαίνει εκτός του μαγνητικού κυκλώματος, εξασφαλίζει, σύμφωνα πάλι με την ATC, πολύ καλή γραμμικότητα, επομένως αντιστοίχως χαμηλές παραμορφώσεις. Για τον ίδιο τον θόλο η εταιρία δεν δίνει πολλές λεπτομέρειες πέραν του ότι είναι βελτιστοποιημένος για την μεταφορά μέγιστης ισχύος από το πηνίο και για ομαλή απόκριση εκτός άξονα.

Το κλασικό μιντ μαλακού θόλου των 75mm της ATC συνεργάζεται πλέον με το πρώτο τουίτερ που έχει αναπτύξει και κατασκευάζει η ίδια. Το SH25-76, όπως ονομάζεται, χρησιμοποιεί διπλή ανάρτηση και την αρχιτεκτονική short coil που συναντάμε και στις υπόλοιπες μονάδες. Ο κυματοδηγός είναι μεταλλικός.

Το γούφερ των 164 χιλιοστών έχει τη, γνωστή, μεγάλη διαδρομή που έχουν όλες οι αντίστοιχες μονάδες της ATC και φορτίζεται από κλειστή καμπίνα, ένας συνδυασμός που φάνηκε να προσφέρει στο SCM40 ακρίβεια και μεγάλες δυνατότητες στάθμης.

Το μαγνητικό σύστημα χρησιμοποιεί νεοδύμιο, ενώ ο μεταλλικός κυματοδηγός που βρίσκεται γύρω από τον θόλο είναι σχεδιασμένος με στόχο την βελτιστοποίηση της απόκρισης (εντός και εκτός άξονα). Οι τρεις μονάδες οδηγούνται από ένα φίλτρο με συχνότητες cross τα 380Hz και τα 3.5kHz στην κατασκευή του οποίου έχουν χρησιμοποιηθεί ποιοτικά υλικά. Η ATC αναφέρει εδώ, πυκνωτές πολυπροπυλενίου, πηνία χωρίς πυρήνα (air-core) και αντιστάσεις σύρματος με κεραμικό πυρήνα για καλύτερη αποβολή της θερμότητας.

Η καμπίνα είναι κλειστού τύπου και χρησιμοποιεί τέσσερις κλασικές ακίδες για την στήριξή της στο δάπεδο. Ο χρήστης θα πρέπει να τοποθετήσει ο ίδιος ένα κομμάτι από την βάση (αυτό που φέρει τις μπροστινές ακίδες), κάτι που γίνεται εύκολα με δύο βίδες και στη συνέχεια να οριζοντιώσει το ηχείο κατά τη γνωστή διαδικασία. Οι ακροδέκτες για τη σύνδεση του ηχείου με τον ενισχυτή φαίνεται να είναι καλής ποιότητας και δέχονται καλώδια με κάθε είδος τερματισμό ενώ υποστηρίζουν και διπλο/τριπλο καλωδίωση.

Η στήριξη του ηχείου γίνεται με τέσσερις κλασικές, ρυθμιζόμενες ακίδες.

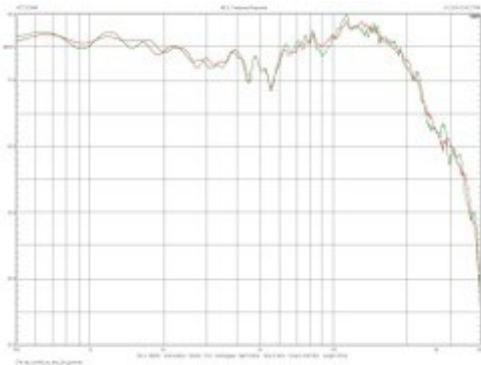

Καλής ποιότητας ακροδέκτες σύνδεσης που δέχονται καλώδια τερματισμένα με κάθε τρόπο. Ο χρήστης μπορεί να χρησιμοποιήσει διπλοκαλωδίωση ή και τριπλοκαλωδίωση.

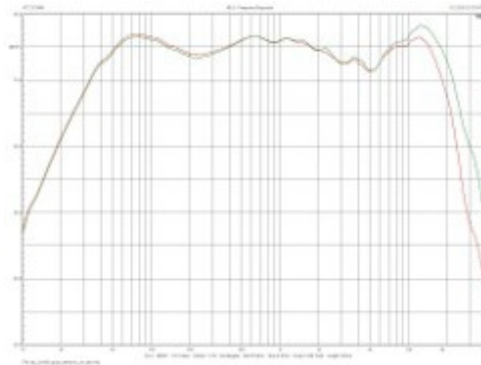
Η ανηχοϊκή μέτρηση του SCM40 (με κάτω όριο τα 500Hz) δείχνει ένα ηχείο με ομοιογενή χαρακτήρα, η απόκριση του οποίου εμφανίζει μικρές σε εύρος διακυμάνσεις. Τα πλέον χαρακτηριστικά ευρήματα από το σχετικό διάγραμμα είναι μια μείωση της ευαισθησίας στην περιοχή 2-7kHz και μια τάση ενίσχυσης των πολύ υψηλών συχνοτήτων, πάνω από τα 10kHz περίπου. Σε σχέση με την μέση ευαισθησία που προκύπτει με τα δεδομένα του διαγράμματος η μεγαλύτερη βύθιση παρατηρείται λίγο πάνω από τα 5.5kHz (-6.5dB περίπου) με εύρος που δεν ξεπερνά το 1kHz όμως, στοιχείο που συνηγορεί υπέρ της άποψης ότι δεν έχουμε να κάνουμε με σοβαρό χρωματισμό, ενώ η μεγαλύτερη ενίσχυση εμφανίζεται λίγο πάνω από τα 11kHz (3.4dB). Στο ίδιο διάγραμμα (το οποίο, υπενθυμίζεται δεν περιλαμβάνει εξομάλυνση) φαίνεται καθαρά ότι η ρόλος του προστατευτικού πλέγματος είναι σημαντικά περιορισμένος. Αν εξαντλήσει κανείς την παρατηρητικότητα του, μπορεί να δει ότι εισάγει αποκλίσεις περί το 1dB (μέγιστο) στην περιοχή από τα 5kHz μέχρι τα 10kHz ωστόσο, η επιλογή της ATC δικαιώνεται: Σχετικά με άλλα ηχεία, η επίδρασή του είναι αμελητέα.

Η ψευδοανηχοϊκή απόκριση του ηχείου η οποία προκύπτει με splicing near field και far field μέτρησης (με εξομάλυνση τρίτου της οκτάβας) επιβεβαιώνει την αρχική εντύπωση περί ομοιογενούς χαρακτήρα. Η ATC δίνει την ευαισθησία του SCM40 στα 85dB SPL χωρίς να διευκρινίζει την μέθοδο μέτρησης. Η μέση ευαισθησία όπως υπολογίστηκε από το σχετικό διάγραμμα (ως μέσος όρος μετρήσεων ανά οκτάβα από τα 125Hz μέχρι τα 16kHz) είναι χαμηλότερη (ως συνήθως), στα 81dB SPL περίπου. Στο ίδιο διάγραμμα φαίνεται λίγο πιο ξεκάθαρα η γενική τάση εξασθένησης της περιοχής 2-7kHz, η συμπεριφορά του τουίτερ ψηλά, καθώς και η ρύθμιση των χαμηλών συχνοτήτων η οποία έχει γίνει, μάλλον, με γνώμονα την ακρίβεια και όχι το

εντυπωσιασμό, καθώς η περιοχή 50-150Hz βρίσκεται μόλις 1.5dB πάνω από την μέση ευαισθησία. Η αποκοπή στα δύο άκρα του φάσματος είναι ιδιαίτερα ομαλή, ειδικά δε στις υψηλές συχνότητες απουσιάζει οποιαδήποτε υποψία συντονισμού του θόλου, τουλάχιστον μέχρι τα 40kHz. Με βάση το διάγραμμα και την μέση ευαισθησία, τα σημεία -6dB του ηχείου βρίσκονται κοντά στα 35Hz και τα 22kHz για τις χαμηλές και τις υψηλές συχνότητες αντιστοίχως. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον, τέλος, έχει η σύγκριση του διαγράμματος που έχει προκύψει από την μέτρηση επί του άξονα (ο οποίος σύμφωνα με το εγχειρίδιο χρήσης είναι αυτός του μιντ) με αυτό που έχει προκύψει ως μέσος όρος μετρήσεων εντός και εκτός άξονα σε οριζόντιο και κατακόρυφο επίπεδο. Οι δύο καμπύλες διαφοροποιούνται σημαντικά μόνο πάνω από τα 7kHz και μόνο κατά τη στάθμη, εύρημα που αφήνει υποσχέσεις για πολύ ομαλή συμπεριφορά εκτός άξονα και συμβαδίζει με τις δηλώσεις της ATC γύρω από το νέο τουίτερ.

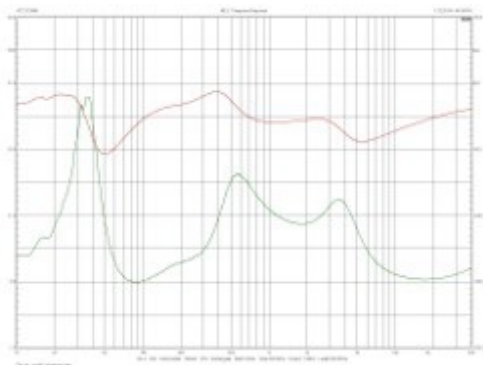
Διάγραμμα ευαισθησίας (dB SPL/2.83V/m). Ανηχοϊκή μέτρηση σε απόσταση 2m (συχνότητες πάνω από τα 500Hz) με και χωρίς το προστατευτικό πλέγμα (πράσινη και κόκκινη καμπύλη αντιστοίχως).

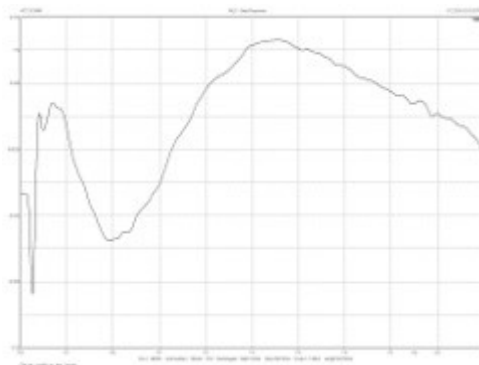
Διάγραμμα ευαισθησίας (dB SPL/2.83V/m) με εξομάλυνση 0.33oct. Συνδυασμός far field/near field μέτρησης. Μέτρηση επί του άξονα (πράσινη καμπύλη) και μέση τιμή μετρήσεων εκτός άξονα (κόκκινη καμπύλη).

Η συμπεριφορά του ηχείου ως φορτίο είναι κατά τα φαινόμενα φροντισμένη. Η ελάχιστη τιμή του μέτρου της εμπέδησης είναι 5.95Ω (στα 90Hz), επίδοση που, επιτρέπει στην ATC να κατατάξει το SCM40 στην κατηγορία των 8Ω και η συνολική διακύμανση (περίπου 14Ω) θα επέτρεπε (δυνητικά) σε έναν ενισχυτή με χαμηλό συντελεστή απόσβεσης να οδηγήσει το ηχείο χωρίς ιδιαίτερα μεγάλες διακυμάνσεις στην απόκριση συχνότητας, αν και με την ευαισθησία του, το SCM40 ζητά, ασφαλώς, ενισχυτές με αρκετά βατ και στάδια εξόδου με χαμηλή αντίσταση για να αποδώσει σημαντικές στάθμες. Από την άλλη και η φάση της αντίστασης δεν προβληματίζει (η διακύμανση είναι +/-34 μοίρες με μια ροπή προς την χωρητική συμπεριφορά μάλλον, στο μεγαλύτερο μέρος του φάσματος) επομένως ο ενισχυτής δεν θα επιβαρυνθεί με μεγάλες θερμικές απώλειες. Με βάση τα δεδομένα αυτά και την ευαισθησία, αυτός που θέλει να εξαντλήσει τις δυνατότητες του ηχείου θα χρειαστεί έναν ισχυρό ενισχυτή ο οποίος όμως δεν θα καταπονείται από πολύ χαμηλές τιμές αντίστασης και υπερβολική θέρμανση.

Η βηματική απόκριση του ηχείου χαρακτηρίζεται από ομαλή -εν γένει- συμπεριφορά. Η σχεδίαση δεν είναι χρονικώς ευθυγραμμισμένη σε απόσταση 2m (κάτι που συμβαίνει με την συντριπτική πλειοψηφία των ηχείων) αλλά η χρονική διαφορά μεταξύ του τουίτερ και του μιντ είναι πολύ μικρή, η μετάβαση από την μια μονάδα στην άλλη γίνεται χωρίς ιδιαίτερα μεταβατικά φαινόμενα και η απόσβεση των χαμηλών συχνοτήτων γίνεται, επίσης, ομαλά.

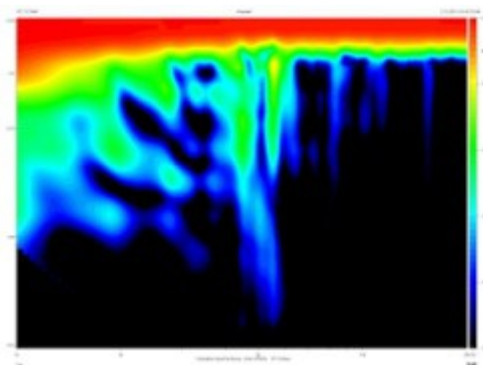
Μέτρο και φάση της εμπέδησης (πράσινη και κόκκινη καμπύλη αντιστοίχως).

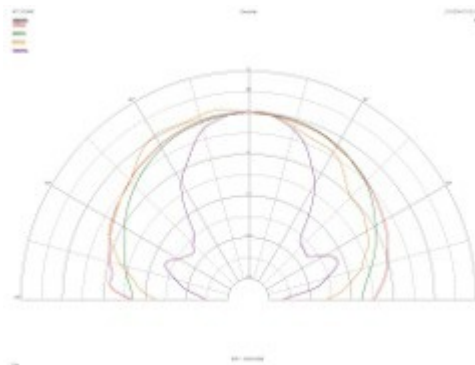
Βηματική απόκριση

Το διάγραμμα αποσβεννυμένων φασμάτων δείχνει ένα ηχείο που είναι αρκετά γρήγορο. Σημαντικά ευρήματα εδώ είναι μια σειρά συντονισμών γύρω από τα 5.5kHz από τους οποίους αυτός με την πιο αργή απόσβεση βρίσκεται στα 4.5kHz (2.3mS για απόσβεση -25dBr), ένας συντονισμός στα 7.9kHz (1.6mS) και ένας στα 15.3kHz (1.2mS).

Τέλος, το πολικό διάγραμμα του ηχείου επιβεβαιώνει την ομαλή συμπεριφορά του εκτός άξονα. Μέχρι τα 8kHz περίπου η γωνία για μείωση της στάθμης κατά -6dB είναι μεγαλύτερη από τις 60 μοίρες και μόνο στις πολύ υψηλές συχνότητες (16kHz) ο λοβός εκπομπής “μαζεύεται” λίγο κάτω από την τιμή αυτή. Στην πράξη, αυτό σημαίνει, πρώτον, ότι δεν είναι απαραίτητη η στροφή των ηχείων προς τον ακροατή (οι απώλειες εκτός άξονα είναι υπαρκτές αλλά μικρές) και, δεύτερον, ότι το πεδίο αντήγησης είναι ομαλό και πλήρες. Με βάση τα ευρήματα αυτά, το SCM40 μπορεί να ακουστεί τόσο από μικρή όσο και από μεγαλύτερες αποστάσεις χωρίς πρόβλημα, αν ο χώρος είναι στοιχειωδώς σωστός και, ακόμη, ο ακροατής έχει την δυνατότητα να μικρορυθμίσει την αίσθηση στις υψηλές συχνότητες επιλέγοντας το αν και πόσο θα περιστρέψει το ηχείο προς την θέση ακρόασης (το διάγραμμα της μέσης απόκρισης είναι, ίσως, αποκαλυπτικό της δυνατότητας αυτής).

Διάγραμμα CSD (αποσβεννυμένων φασμάτων), ανηχοϊκή μέτρηση στον ακουστικό άξονα.

Διάγραμμα πολικής απόκρισης στο οριζόντιο επίπεδο. Συχνότητες: 1kHz (κόκκινη καμπύλη), 2kHz (πράσινη καμπύλη), 4kHz (γκρι καμπύλη), 8kHz (πορτοκαλί καμπύλη) και 16kHz (μοβ καμπύλη).

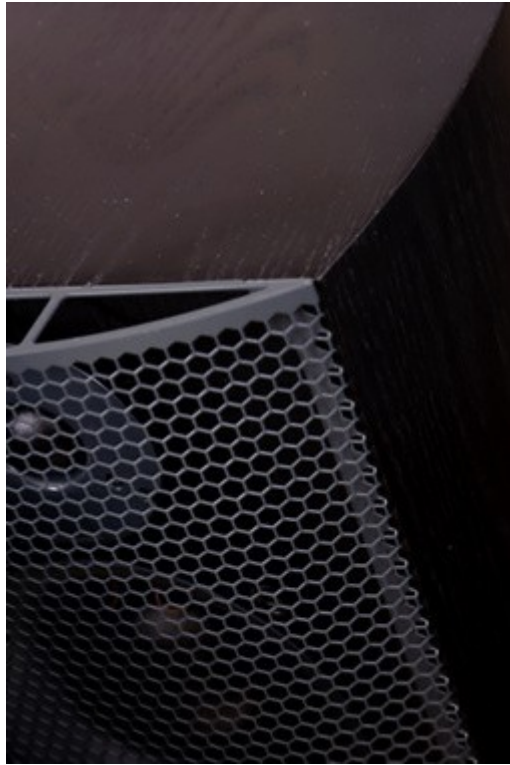
Το SCM40 αντικατέστησε τα ηχεία αναφοράς που χρησιμοποιώ σε τακτική βάση (ATC SCM50 PSL) και οδηγήθηκε από τον Parasound HCA3500. Το υπόλοιπο σύστημα ήταν το γνωστό, με πηγή το Teac Esoteric P70/D70 (ρυθμισμένο για upsampling 4x και σύνδεση διπλού AES-3 μέσω καλωδίων Nirvana DC-110) και προενισχυτή τον Melos Plus Series Line.

Η τοποθέτηση του ηχείου στον χώρο δεν αποτέλεσε πρόβλημα. Επέλεξα μια θέση με απόσταση περίπου μισό μέτρο από τον πίσω τοίχο και 2.6m από την θέση ακρόασης. Η οριζοντίωση του ηχείου γίνεται με σχετική ευκολία από τις ακίδες.

Το γεγονός ότι το ηχείο αναφοράς ανήκει στην ίδια εταιρία είναι ασφαλώς μια παράμετρος της δοκιμής η οποία δεν πρέπει να περάσει ασχολίαστη. Η αλήθεια είναι ότι ο ήχος της ATC μου είναι ιδιαίτερα γνωστός και συμπαθής, παρά το γεγονός ότι συχνά το 50άρι μπορεί να γίνει εκνευριστικό αν η παραγωγή είναι κάτω του μετρίου. Επομένως το πρώτο ερώτημα που θα πρέπει να απαντηθεί εδώ είναι: Υπάρχουν σοβαρές ομοιότητες μεταξύ των δύο ηχείων και ποιες είναι αυτές; Η σύντομη απάντηση στο ερώτημα αυτό είναι “ναι υπάρχουν” ώστε να ηχεία να θεωρηθούν συγγενή αλλά σίγουρα και “όχι αρκετές” ώστε να θεωρηθούν όμοια. Όσον αφορά στο ποιες είναι οι ομοιότητες και οι διαφορές, αυτές φαίνονται, νομίζω, στο κείμενο που ακολουθεί...

Καταρχήν, δεν χρειάζεσαι παρά μερικά λεπτά προσεκτικής ακρόασης για να καταλάβεις ότι τα βασικά χαρακτηριστικά της ATC υπάρχουν στο SCM40. Το ηχείο είναι σε θέση να δημιουργήσει εξαιρετική στερεοφωνική εικόνα με μεγάλη ακρίβεια περιγραφής της θέσης των μεμονωμένων οργάνων, του αέρα μεταξύ τους και της κίνησης. Ο ακροατής αισθάνεται ότι βρίσκεται κοντά στην υποθετική σκηνή και έχει μια πλήρη περιγραφή της μείξης με πολλές λεπτομέρειες και πολύ καλή αίσθηση του βάθους, ιδιότητες που κάνουν την ακρόαση καλογραμμένων έργων απολαυστική. Αν η συγκεκριμένη θέση των ηχητικών πηγών κάνει ενδιαφέρουσα την ακρόαση μικρών συνόλων, η δυνατότητα του ηχείου για αναπαραγωγή μικρών λεπτομερειών και η ικανότητά του να ακολουθεί χωρίς πρόβλημα την δυναμική κάθε σύνθεσης, ακόμη και σε υψηλές στάθμες (με δεδομένο έναν ενισχυτή που “μπορεί”) του επιτρέπουν να νοιώσει άνετα και στην περίπτωση των μεγάλων συμφωνικών έργων με τα πολλαπλά επίπεδα τοποθέτησης στη σκηνή και τις πολυπληθείς οργανικές ομάδες. Το SCM40 γεμίζει τον χώρο με επιβλητικό τρόπο και δεν φαίνεται να έχει το παραμικρό πρόβλημα με την κλίμακα των μεγεθών της ορχήστρας ή τα μουσικά είδη ή την στάθμη. Μπορεί να αντεπεξέλθει άνετα σε κάθε είδος χρήσης κάτι που το περιμένεις, μεν, από ένα ηχείο με τέτοια τιμή δεν είναι αυτονόητο δε.

Η έκταση στην περιοχή των χαμηλών συχνοτήτων εμφανίστηκε πολύ καλή. Το ηχείο έδειξε να έχει καλό έλεγχο, καλό όγκο και είναι όσο πρέπει γρήγορο και γεμάτο για να περιγράψει τα ρυθμικά μέρη με τρόπο που σε βάζει μέσα στο κομμάτι χωρίς να κουράζει ποτέ. Σε σχέση με το SCM50 (διαφορετική κατηγορία τιμής, με μεγαλύτερο γούφερ και bass reflex) ακούστηκε πιο αυστηρό και ίσως υπέρ-ελεγχόμενο αφήνοντας μια επιθυμία για το κάτι παραπάνω, αλλά αυτό είναι ένα τίμημα που θα πρέπει να καταβάλλει κανείς αν θέλει ακρίβεια και όχι κάποιο είδος φτιασιδωμένου booming. Η μεγάλη διαδρομή του γούφερ πέραν της δυνατότητας για υψηλές στάθμες έδωσε στο SCM40 και την δυνατότητα να λειτουργήσει άπογα σε περιβάλλον ψηφιακής ισοστάθμισης. Χρειάστηκε αρκετή προσπάθεια για να φτάσει στο όριο του και αυτό έγινε σε στάθμη ιδιαίτερα υψηλή (για το συγκεκριμένο set up).

Η μεσαία περιοχή είναι ένα από τα δυνατά σημεία του ηχείου (κάτι που οφείλεται, μάλλον, στην μονάδα που χρησιμοποιείται). Το SCM40 αποδείχθηκε εξαιρετικά διαυγές και με σοβαρές δυνατότητες περιγραφής λεπτομερειών ενώ παράλληλα ακούστηκε υπολογισμένα ευχάριστο και ανεκτικό με μέτριες ηχογραφήσεις. Οι διαφορές στο σημείο αυτό με το ηχείο αναφοράς είναι μικρές αλλά καθοριστικές κατά τη γνώμη μου και δημιουργείται η εντύπωση ότι έχουμε να κάνουμε με μια συνειδητά επιλεγμένη ηχητική συμπεριφορά, από την πλευρά της ATC, η οποία προσφέρει, έτσι, ένα ηχείο που είναι ευχάριστο και αποδεκτό από μια ευρύτερη ομάδα ακροατών. Τα όργανα της περιοχής χαρακτηρίστηκαν από πολύ καλή παρουσία και οι φωνές των σολίστ από εξαιρετική λεπτομέρεια ενώ οι μεγάλες χορωδίες εστιάστηκαν άψογα με πολύ καλή περιγραφή της κίνησης και των εναλλαγών μεταξύ των επιμέρους ομάδων.

Η περιοχή των υψηλών συχνοτήτων είχε το δικό της ξεχωριστό ενδιαφέρον, λόγω του νέου τουίτερ. Με δεδομένο ότι έχουμε να κάνουμε με μια μονάδα που σχεδιάστηκε (επιμόνως και εξαντλητικά θα έλεγα, με βάση το χρόνο που δαπανήθηκε) από την ATC, δικαιούμεθα να θεωρήσουμε ότι αποτελεί αυτούσια έκφραση της άποψης των Βρετανών για το πώς πρέπει να ακούγεται ψηλά ένα ηχείο αυτής της κατηγορίας. Τείνω να συμφωνήσω με την άποψή τους και νομίζω ότι έχουμε να κάνουμε με ένα από τα καλύτερα ηχεία στον τομέα αυτό από όσα έχει τύχει να δοκιμάσω τα τελευταία χρόνια σε αυτήν την κατηγορία τιμής. Το SCM40 είναι ζωνρό, με αίσθηση έκτασης και διαφάνειας, γρήγορο και δημιουργεί την εντύπωση ότι βρίσκεται απέναντι από ένα ηχείο που δεν κάνει τσιγκουνιές σε θέματα αρμονικού πλούτου, από την μια και δεν είναι φλύαρο και με (κακώς εννοούμενη) άποψη από την άλλη. Σε σύγκριση με το ηχείο αναφοράς φάνηκε να χάνει λίγο σε σώμα και ακούστηκε λίγο πιο βιαστικό στις αποσβέσεις αλλά με δεδομένη την κατηγορία τιμής αυτό είναι κάτι που το περιμένεις. Εν κατακλείδι, το κόλπο σε ο, τι αφορά την γενικότερη αίσθηση που αποπνέει το SCM40 φαίνεται να βρίσκεται στην συνέργεια που έχει επιλεγεί μεταξύ των δύο μονάδων (μεσαίων και υψηλών συχνοτήτων) και στο σημείο αυτό η ATC δείχνει να έχει κάνει πολύ προσεκτική δουλειά.

Τελικώς...

... είναι σαφές ότι το SCM40 περιλαμβάνει μερικά από τα βασικά στοιχεία που έχουν κάνει την ATC ιδιαίτερα αγαπητή σε ένα συγκεκριμένο κοινό: Είναι ακριβές, ουδέτερο και με σημαντικές δυνατότητες σε θέματα στάθμης. Ωστόσο, οι Βρετανοί δεν άφησαν το πράγμα να κυλήσει μόνο του και το συγκεκριμένο ηχείο δεν παριστάνει ένα φθηνότερο μόνιτορ. Αντιθέτως φαίνεται ότι έχουμε να κάνουμε με ένα προϊόν που είναι σχεδιασμένο με το μυαλό στον απαιτητικό ακροατή που έχει μια σημαντική σε όγκο και σφαιρικά ανεπτυγμένη δισκοθήκη με την οποία θέλει να παραμείνει... φίλος. Για όποιον ανήκει σε αυτή την κατηγορία, το SCM40 θέτει, κατά τη γνώμη μου ένα επίπεδο αναφοράς.

[Δημήτρης Σταματάκος](#)

- See more at: http://www.avmentor.gr/reviews/atc_scm40_3.htm#sthash.uVi3goJ5.dpuf